

РЕШЕНИЕ

№ 2696

гр. София, 29.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **9454** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място], предявена чрез адв. В. С. Д. от АК-В., с адрес [населено място], [улица], ет.5 против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220218004524-091-001/ 09.04.2019г., издаден от Г. И. М. и Ю. С. Т.-С.-гл.инспектор по приходите/ръководител на ревизията, в частта, в която не е отменен и са определени задължение на дружеството с Решение № 1140/01.07.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“(ОДОП)-С. при Централно управление (ЦУ) на Националната агенция по приходите (НАП).
В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Оспорват се правните изводи в РА и в частта на решението, издадено от директора на дирекция „ОДОП“ относно допълнително начислените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), на основание чл. 16, ал.1 от ЗКПО, §1, т.32 от ДР на ЗКПО, §1, т.10 от ДР на ДОПК и Наредба № 9/14.08.2006 г. за реда и начина на прилагане на методите за определяне на пазарните цени (Наредба № 9/14.08.2006 г.) за данъчни периоди и размери, както следва:

- за 2013 г. – 8218.20 лв., ведно със съответните лихви;
- за 2014 г. – 8218.20 лв., ведно със съответните лихви;
- за 2015 г. – 8218.20 лв., ведно със съответните лихви;
- за 2016 г. – 8218.20 лв., ведно със съответните лихви;

- за 2017 г. – 8671.30 лв., ведно със съответните лихви.

Излагат се доводи за незаконосъобразност на РА, поради противоречие с фактите, събрани в хода на производството и разпоредбите на ЗКПО. В жалбата са изложени подробни съображения, с които се оспорва възприетото отклонение от данъчното облагане по смисъла на чл.16 от ЗКПО във връзка с предоставен заем от [фирма] на дружество [фирма]. Направено е искане да се отмени изцяло оспорения РА, в частта, в която не е отменен и са определени задължения на дружеството с Решение № 1140/01.07.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“, в посочените по-горе размери.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от процесуален представител адв. Д., който поддържа жалбата. Моли РА да бъде отменен в частта, в която не е отменен с решението и са определени задължения на дружеството-жалбоподател, съобразно Решение № 1140/01.07.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“. Претендира присъждането на разноски, съобразно представен списък.

Ответникът-директор на Дирекция „ОДОП“, редовно призован, се представлява от процесуален представител юрк. Г., който оспорва жалбата, като поддържа съображенията изложени в решението на директора на Д„ОДОП“, с искане да се отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени. Приети са: заверено копие на административната преписка, ведно с два броя приложения представени от ответника с писмо вх.№ 25488/15.08.2019г. по описа на АССГ и молба на жалбоподателя от 15.10.2019г. ведно с приложения към нея: списък на разноските и договор за правна защита и съдействие.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017г. е възложено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220218004524-020-001 от 02.08.2018 г., връчена на 09.08.2018 г. ЗВР е изменена със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220218004524-020-002/06.11.2018 г. и №Р-22220218004524-020-003/07.12.2018г. Посочените заповеди са издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП-С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

В хода на проверката са извършени множество процесуални действия, описани подробно в РД, които не следва да бъдат преповтаряни от съда в настоящото решение. На ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220218004524-040-001/14.08.2018г., счетоводни документи, доказателства за получени и извършени плащания, договори и др. Същите са представени от ревизираното лице с писмо, вх. №К.-4993/28.08.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С..

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], резултатите от която са документирани с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-03000318211798-141-001/20.12.2018г. Установено е, че жалбоподателят [фирма] и „ЕЛ Д. ЕС 99“ООС с ЕИК[ЕИК] са били съдружници в [фирма] с ЕИК[ЕИК], считано от 12.05.2009г., а от 02.05.2018г. [фирма] е

преобразувано и едноличен собственик на дяловете става [фирма]. При ревизията е установено, че съгласно протоколи от общо събрание на съдружниците, за времето от 07.02.2014г. до 31.12.2017г. от ревизираното дружество са предоставени временни парични помощи на [фирма](описани подробно в РД(л.33-гръб и л.34) от делото.

В хода на ревизионното производство е установено, че основен предмет на дейност на [фирма] е организиране на хазартни игри с игрални автомати и съоръжения. Дружеството е осъществявало дейността си на територията на [населено място] в игрална зала, с адрес [улица]. За периода на ревизията жалбоподателят е имал регистрирани 64 сключени трудови договора за лица, назначени на длъжности: управител игрални автомати, крупие, оператор сигурност, барман, хигиенист и др.

Установено е също така, че по силата на договор от 15.11.2010г. жалбоподателят е предоставил паричен заем на [фирма] с ЕИК[ЕИК] в размер на 1 789 677,00 лева. Съгласно чл. 3 от договора за заем заемополучателят се задължава да върне сумата в срок до 15.11.2020 г., наведнъж или на части по допълнително указана банкова сметка. В чл. 4 е договорено, че еднократно в срок до 15.11.2020 г. и независимо от връщането на пълния размер на заемната сума, следва да се плати лихва в размер на 130 000,00 лв. Договорено е, че лихвата се дължи в пълен размер, независимо от периода на ползване на заемната сума. Към 11.12.2017г. заемната сума е напълно погасена, като погасяването е извършено на траншове по банков път.

В ревизионното производство по реда на чл. 60 ДОПК, с Акт за възлагане на експертиза №Р-22220218004524-01-001/19.12.2018г. е възложено изготвяне на експертиза за определяне пазарните нива на дължимите лихви по предоставен заем от ревизираното дружество на [фирма] и допълнителни парични вноски, на основание чл. 134, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/ от РЛ към [фирма] с ЕИК[ЕИК] за периода от 15.11.2010г. до 19.01.2017г., като последните не са предмет на настоящото производство. Експертизата е извършена от експерт М. И. П. № 140 от списъка на НАП, регистриран независим оценител с рег.№[ЕИК] и рег.№600100014 от 14.12.2009г. на К. на независимите оценители в България и приета с Протокол №Р-22220218004524-145-001/03.01.2019г. на органите по приходите. Вещото лице е определило лихвеният процент на база обичайните компоненти, прилагани от банките при определяне на лихви по кредити: 1-месечен юрибор %, 3-месечен юрибор %, годишна надбавка на база 1-месечен и 3-месечен юрибор % и надбавка за специфичен риск/кредитен рейтинг/ %. Въз основа на тези данни, с експертизата е определен годишен пазарен лихвен процент в размер на 7,592% по сключения заем от РЛ с [фирма], към момента на сключване на договора за заем(л.80 от АП) и възпроизведени в РД(л.173-181) от АП.

Органите по приходите са кредитирали приетата експертиза, като извършена съгласно Наредба Н 9/14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, с приложение методът на сравнимите и неконтролирани цени. Приходните органи са констатирани, че определения с експертизата пазарен лихвен процент по предоставения заем на [фирма] се различава от договорения и въз основа на това са приели, че е реализирана хипотезата на чл. 16, ал. 1 и 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО, а именно, че договорът за заем е сключен в отклонение от данъчно облагане, поради факта, че е предоставен заем, чийто лихвен процент се отличава от пазарната лихва към момента на сключване на договора.

Предвид установеното и на основание чл. 78 ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал.1 и ал.2,т.3 от ЗКПО с РА е извършено увеличение на счетоводните финансови резултати на

жалбоподателя, както следва:

За 2013 г. със сумата в размер на 135 872,28лв. и определен годишен корпоративен данък (КД) в размер на 13 587,23 лева и лихви- 6931,62лв.;

За 2014г. е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата на изчислените пазарни лихви по предоставения заем на [фирма]- 13 5872,30лв. и по протоколи за временна парична помощ в размер на 9 417,56 лева, или общо със сумата - 145 289,86 лева, като е определен КД за 2014г. в размер на 14 528,99 лева и лихви в размер на 5935,67 лева;

За 2015г. е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата 177 031,08лв.(в т.ч сумата от 135 872,30лв., представляващи изчислените пазарни лихви по предоставения заем на [фирма] и сумата от 41 158,78 лева - изчислени пазарни лихви по протоколи за временна парична помощ към [фирма]) и е определен КД за 2015г. в размер на 17 703,11 лева и лихви в размер на 5429,87лв.;

За 2016г. е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата 212 708,11лева(в т.ч. сумата от 135 872,30 лв., представляващи изчислените пазарни лихви по предоставения заем на [фирма] и сумата от 76 835,81 лева-пазарни лихви по протоколи за временна парична помощ към [фирма]). За 2016г. е определен КД в размер на 21 270.81лв.(като е отчетен внесен КД в размер на 143,04 лв.) и лихви в размер на 4366,77 лева.

През 2017г. предоставеният заем от жалбоподателя на [фирма] е погасен по сметката на [фирма] в [фирма], на траншове през м. октомври и м. декември. Дружеството-жалбоподател е декларирало приходи от лихви по д-т сметка 721/Приходи от лихви/ в размер на 130 000 лв. и к-т на сметка 425/Разчети за съучастия/. Констатирано е, че начислената лихва не е платена. За 2017г. е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата със сумата 90 868,44лв., представляваща изчислени пазарни лихви по протоколи за временна парична помощ към [фирма]. Определен е КД за 2017г. в размер на 22 539,95лв., от които деклариран и внесен от РЛ в размер на 13 453,11 лева, като е определен дължим КД за 2017г. в размер на 9 086,84 лева и лихви-944,10 лв.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220218004524-092-001/23.01.2019г., като подаденото възражение срещу РД е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220218004524-091-001/09.04.2019 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на ревизираното лице(РЛ) на 18.04.2019 г.

В РД и РА е прието, че неотчитането на приходи от лихви по предоставения заем на [фирма] и по протоколи за временна парична помощ към [фирма] е в разрез с изискванията на чл. 4, ал. 1 от Закона за счетоводството (отм.), Счетоводен стандарт 18 „Приходи“ и СС 1 „Представяне на финансови отчети“.

Видно от таблицата в РД(л.36-52) органите по приходите са изчислили размера на дължимия КД за ревизирания период от време въз основа на пазарните лихви, определени от експертизата по чл.60 от ДОПК върху сумите по договора за заем, предоставен на [фирма] и по протоколите за временна парична помощ към [фирма]),които ревизираното лице е следвало да отчете, ако би приложило пазарния лихвен процент.Ревизионният акт е обжалван по административен ред.

С Решение № 1140/01.07.2019г. на директора на Дирекция“ОДОП“ – С. е прието, че оспорваният РА следва да бъде отменен по отношение на установените задължения по ЗКПО, свързани с предоставената временна парична помощ по протоколи към [фирма] и потвърден в частта на установените задължения по ЗКПО по отношение на предоставения заем на [фирма], като размерът на същите е изменен до размера на задълженията, съобразно определения размер на пазарната лихва – 4,592%, без надбавката от 3% по заключението на назначената в ревизионното производство ССЕ. Изложени са съображения, че с оглед безспорно установеното обстоятелство, че РЛ и дружество [фирма] са свързани лица по смисъла на § 1,т.3 от ДР на ДОПК, при определяне размера на пазарната лихва не следва да се включи надбавката за специфичен риск, посочена в заключението на експертизата.

Въз основа на горното, с решението на директора на Д“ОДОП“ РА е ИЗМЕНЕН, като е приета пазарна лихва в размер на 4, 592% и установените резултати по ЗКПО са изменени както следва: за 2013г. корпоративния данък(КД) от 13 587,23лв. е определен на 8 218,20лв.; за 2014г. от 14 528,99лв. КД е определен на 8 218,20лв.; за 2015г. от 17 707,11лв. КД е определен на 8 218,20лв. за 2016г. от 21 413,85лв. КД е определен на 8 218,20 лв. и за 2017г. от 22 539,95лв. КД е определен на 8 671,30 лева, ведно със съответните лихви за забава.

В срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК ревизионният акт, изменен с решението на решаващия орган е обжалван пред Административен съд София - град.

Предмет на настоящото производство е РА, в частта, в която е изменен с Решение № 1140/01.07.2019г. на директора на Д“ОДОП“-С., като са определени задължения по основание и размер, по ЗКПО за 2013г., 2014, 2015г, 2016 и 2017г., посочени по-горе в настоящото решение, ведно със съответните лихви и в частта, в която е потвърден РА за установените лихви за забава за невнесения в срок корпоративен данък за 2016г. в размер на 254,86 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност и след проведено обжалване на РА по административен ред. Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал.2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че оспореният ревизионен акт, както и издадените ЗВР и ЗИЗВР са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК, чиято компетентност е установена от т.5 на Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП, в която Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в отдел“Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., възложител на ревизията е посочен като компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК. Ръководителят на ревизията-Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите е определена със ЗВР № Р-22220218004524-020-001/02.08.2018г., издадена от възложителя на ревизията. Предвид горното, съдът приема, че оспореният РА, както и ЗВР и ЗИЗВР са издадени от компетентен орган, подписани от неговите издатели с квалифициран ел.подпис(л.65-76 от АП), валидни към датата на издаването им, съгласно

информацията и на ел. носител и не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения ревизионен акт.

Ревизионният акт отговаря на изискването за форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал.1, т.1- т.8 вкл. от ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗКПО с акцесорните им лихви по чл. 175, ал.1 от ДОПК и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите за ревизирания данъчен период.

Фактическите констатации и правни изводи в РА са допълнени и конкретизирани чрез тези, съдържащи се в приложения към него Ревизионен доклад № Р-22220218004524-092-001/23.01.2019г., съставляващ съгласно чл. 120, ал.2, изр.1 от ДОПК неразделна негова част. РД е връчен електронно на РЛ, на 24.01.2019г. и срещу него е подадено възражение по чл. 117, ал.5 от ДОПК.

РА е връчен на ревизираното дружество по ел. път на 18.04.2019г.(л.62 от делото) и е обжалван в срок пред решаващия орган, при което е спазено изискването на чл. 156, ал. 2 от ДОПК, представляващо абсолютна процесуална предпоставка за съдебното обжалване на ревизионния акт.

Съдът приема, че при издаване на РА не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Заповедта за възлагане на ревизия и последващите ЗИЗВР са издадени от възложителя на ревизията - компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК, съгласно т.5 на Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТП на НАП-С.. ЗВР съдържа изискуемите реквизити по чл. 113, ал. 1, т.1-6 от ДОПК, като е посочен поименно ревизиращия екип и обхвата на ревизията: корпоративен данък за времето от 01.01.2013г. до 31.12.2017г., с което са изпълнени законовите изисквания на чл.113, ал.1, т.1-5 от ДОПК. ЗВР е връчена на ревизираното лице по електронен път, на 09.08.2018г., като по същия начин е връчена и ЗИЗВР.

По делото няма спор по фактите. Спорът е правен и се касае за данъчното третиране по ЗКПО на приходите от лихви по сключен от ревизираното лице договор за паричен заем от 15.11.2010 г., съгласно който РЛ е предоставило на [фирма] с ЕИК[ЕИК] заем в размер на 1 789 677,00 лв. Съгласно чл. 3 от договора за заем заемополучателят се задължава да върне сумата в срок до 15.11.2020 г., наведнъж или на части по допълнително указана банкова сметка. В чл. 4 е договорено, че еднократно в срок до 15.11.2020 г. и независимо от връщането на пълния размер на заемната сума, следва да се плати лихва в размер на 130 000,00 лв. Договорено е, че лихвата се дължи в пълен размер, независимо от периода на ползване на заемната сума. Не е спорно, че към 11.12.2017г. заемната сума е напълно погасена, като погасяването е извършено на траншове по банков път, както следва: на 02.10.2017г.-400 000,00лв.; на 03.10.2017г.-400 000.00лева; на 04.10.2017г.-400 000.00лв.; на 05.10.2017г.-400 000,00лв.; на 06.10.2017г.-60 000.00лв. и на 21.12.2017г.-129 676, 29лв., като е изплатена и договорена лихва, която е осчетоводена през 2017 г. в счетоводна сметка 721 „Приходи от лихви“. Приходът от лихви е посочен в годишната данъчна декларация за 2017 г.

Съдът приема възраженията на жалбоподателя за липса на доказателства за приложение на предпоставките по чл.16, ал.2, т.3 от ЗКПО (получаване или предоставяне на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката) за неоснователни. В хода на ревизионното производство вещото лице по назначената експертиза е установило, че няма представени анализи на кредитополучателя, от които да е видно каква е възможността

му за погасяване на заема. След анализ, въз основа на данните от годишните финансови отчети(ГФО) за периода от 2008 – 2017г., вещото лице е установило, че преди отпускане на заема дружеството заемополучател има загуби през 2008 общо 28 хил. лева, през 2009г. – загуба в размер на 90 хил.лева. От годината на отпускане на заемните средства-2010г. до 2017г. дружеството има печалба само през 2015г. 25хил.лв. и пред 2016г. – 7 хил.лева. През 2017г. е реализирало загуба 93 хил.лева. Поради реализирани трайни загуби през 2016г. дружеството е декапитализирано. Въз основа на този анализ вещото лице е приело, че дружеството е рисково по отношение възможностите за погасяване на заемните средства, предоставени от жалбоподателя в размер на 1 789 677 лева и е определило размер на годишна пазарна лихва-7,592 % с включена надбавка от 3%, при лихвен процент на годишната пазарна лихва, определен от вещото лице в размер на 4,592%.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, развити в жалбата за недоказаност от страна на ревизиращите органи на факти и обстоятелства, съставляващи предпоставки по смисъла на чл. 16, ал.2,т.3 от ЗКПО-получаване или предоставяне на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, представляващи отклонение от данъчното облагане относно предоставения от жалбоподателя заем на [фирма]. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че изготвената ССЕ в ревизионното производство с посочените параметри на лихвените проценти и използваната лихвена статистика на БНБ не отчита количествените и качествените характеристики на отделните сделки, които по аргумент от §1, т.32 от ДР на ДОПК са съществен белег на пазарната лихва. Съдът приема, че вещото лице по назначената ССЕ в ревизионното производство е изготвило заключението си в съответствие с §1, т.10 от ДР на ДОПК и Наредба Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, като е отчетло всички релевантни параметри на съпоставими сделки. При изчисление на лихвените проценти вещото лице е взело предвид пазарната информация за лихвите по кредити, сключени между фирми и банки /пазарни аналози/ за периода от 2010-2017г., като цитираните в заключението фирми са корпоративни за съответните банки с добър кредитен рейтинг, отчетен е и базовия лихвен процент, както и липсата на кредитен рейтинг от страна на заемополучателя и равнището на кредитния риск спрямо него, съобразно данните, съдържащи се за в ГФО, за ревизирания период от време. Заключението на вещото лице е обективно, като определеният лихвен процент съдържа обичайните компоненти при определяне на лихвите по кредити от банките-договорена фиксирана /непроменена/надбавка, променлив пазарен лихвен индекс и специфичен риск/кредитен рейтинг/. Назначената в ревизионното производство експертиза е определила правилно пазарната лихва по смисъла на §1,т.32 от ДР на ЗКПО, съобразявайки посочените в същата разпоредба критериите(условията на пазара, с отчитане на всички количествени и качествени характеристики на конкретната сделка(в това число и кредитен риск и профила на кредитополучателя), имащи отношения към определянето на размера на пазарната лихва. Доводите на жалбоподателя, че пазарната лихва е определена от вещото лице само според лихвената статистика от официалния сайт на БНБ, са неоснователни. Ревизиращите органи, които носят доказателствената тежест да установят наличието на предпоставките за приложение на чл.16, ал.2,т.3, вр. чл. 78 от ЗКПО са установили в хода на ревизионното производство, че договореният лихвен процент по процесния договор между жалбоподателя и [фирма] се различава от установения от вещото

лице лихвен процент. Въз основа на това е изведен обоснован и законосъобразен извод, че е налице отклонение от данъчното облагане. В случая, ревизиращите органи са установили с надлежни доказателства -назначената счетоводна експертиза размера на пазарната лихва по смисъла на §1,т.32 от ДР на ДОПК, като заключението на счетоводната експертиза не е опровергано от жалбоподателя в хода на ревизионното, както и в хода на съдебното производство.

Заключението на вещото лице е кредитирано правилно от ревизиращите органи и от директора на Д“ОДОП“, като последният е приел лихвен процент в размер на пазарната лихва - 4,592%, без надбавката от 3%, въз основа на което е изменил РА в частта за дължимия корпоративен данък във връзка с отпуснат заем от дружеството жалбоподател на [фирма] за ревизирания период от време 2013-2017г. в съответствие с разпоредбата на чл.78, във вр. чл.16, ал.2, т.3 от ЗКПО, ведно със следващите се лихви за забава, както и лихва за забава в размер на 254,86 лв. за декларирания, но невнесен в срок корпоративен данък за 2016г.

Правилно решаващият орган е приел, че определената от страните лихва в размер на 130 000,00 лева(платима еднократно в срок до 15.11.2020г. и/или при връщане на пълния размер на кредита предоставен на 15.11.2010г. от РЛ на [фирма] в размер на 1 789 677.00 лева със срок на издължаване най-късно до 15.11.2020г. е уговорена при годишен лихвен процент- 1,3766%, което е в отклонение на данъчното облагане по смисъла на чл.16, ал.1 и ал.2,т.3 от ЗКПО, предвид заключението на приетата счетоводна експертиза в хода на ревизионното производство. Въз основа на тези данни и на основание чл. 78, във вр. чл.16, ал.2,т.3 от ЗКПО, правилно е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството за периода 2013, 2014, 2015, 2016г., на база заключението на назначената в ревизионното производство експертиза, без предвидената надценка от 3%.

Съгласно РД и РА за 2017г. дружеството-жалбоподател е декларирано приходи от лихви по предоставения заем на [фирма] в размер на 130 000лв. и годишен счетоводен финансов резултат за 2017г. в размер на 134531.07лева, който е увеличен със сумата 90 868,44лева, представляващи изчислени пазарни лихви за временна парична помощ към [фирма], в резултат на което е определен данъчен финансов резултат за 2017г. в размер на 225399,51 лева, съответно КД за 2017г. – 22539,95 лева. Доколкото съгласно РА декларираната сума като корпоративен данък за 2017г. в размер на 13 453,11лв. е внесена, а от друга страна с решението на директора на Д“ОДОП“ е прието, че РА в частта относно предоставени средства от жалбоподателя на [фирма] следва да се отмени, то ревизионният акт, в частта, в която е изменен с решението на директора на Д“ОДОП“ за 2017г., като е определен дължим корпоративен данък в размер на 8 671,30 лева е необоснован и незаконосъобразен и следва да се отмени, като се отменят и начислените лихви върху посочената сума.

По изложените съображения настоящият състав приема жалбата за частично основателна, относно определения корпоративен данък за 2017г. в размер на 8 671,30 лева, за която сума РА следва да се отмени, ведно с начислените лихви за забава.

При този изход на делото и с оглед своевременно заявеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника следва да се присъди такова в размер на 1516,18 лева, изчислен съобразно чл.7, ал.2,т.4, вр. чл.8, ал.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложеното, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220218004524-091-001/ 09.04.2019г., издаден от Г. И. М. и Ю. С. Т.-С.- гл.инспектор по приходите/ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1140/01.07.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“-С., в частта за установен корпоративен данък за 2017г. в размер на 8 671,30лева, както и за начислените лихви върху същата сума.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място], предявена чрез адв. В. С. Д. от ВАК, с адрес [населено място], [улица], ет.5 против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220218004524-091-001/ 09.04.2019г., издаден от Г. И. М. и Ю. С. Т.-С.- гл.инспектор по приходите/ръководител на ревизията, в частта, в която не е отменен и са определени задължения за корпоративен данък с Решение № 1140/01.07.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“-С. за 2013г.- в размер на 8 218,20лв.; за 2014 в размер на 8 218,20лв.; за 2015г. в размер на 8 218,20лв. и за 2016г. в размер на 8 218,20лв., ведно със съответните лихви, както и лихвите за забава на невнесен в срок корпоративен данък за 2016г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място],[жк], [улица], вх.А, ет.1, ап.2 да заплати на Дирекция“Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП сумата 1516,18 лева(хиляда петстотин и шестнадесет лева и осемнадесет стотинки) разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: